

**Kilencedik szonett:
proto-reneszánsz**

*Nincsenek látomásaim hallucinálok
elvált egymástól Nesszus és a ló
és elsírnak maguk az etruszk lányok
féltekeny pelyhekben szakad a hó*

*Maradjunk abban hát az asszony áldott
Nárcisz meghalt befagyott a folyó
s Orfeuszt széjjeltépték a menádok
(Szallusztiusz és Cassziusz Dio)*

*Na ugye nem lehet na ugye látod
milyen perverz térkép a status quo
a zsebkendőn megoldatlan csomó
a peronon eladatlan virágok*

*Tiszta reggel mindig két Vénuszt látok
a viz tükrén s kiüt számon a só*

Mahopac

Horváth Elemér

Pantheon

*Két éve latin falakhoz beszélek
a halott Mandelstamot tegezem
s a halott Vallejt Embertelen
ahogy behallatszik a madárének
a grúz húsvét a perui nagypéntek
S a kettő közt a téli Szegeden
egy asszony kavargat a tűzhelyen
s egy férfi egy fiú egy kutya néznek
nyugodtan és bizakodón Nem érzek
különösebb drámai feszültséget
s nincs étvágyam Tudomásul veszem
az asztalt a széket a terftéket
az örökzöld hamut s legépelem
ahogy szoktam gondosan hidegen*

ahopac

Horváth Elemér